

Laidzes Olis

Sestdien, 2007. gada 28. jūlijā

3x3 nometnes laikraksts Nr.7

Ko mēs rītdien darīsim? Svētdiena, 27.jūlijs

- 8.15 Celšanās un rīta rosme
- 9.00 Brokastis
- 9.45 Laidzes 3x3 TV
- 10.00 Nometnes izvērtējums
- 11.00 Svinīgais noslēgums
- 12.00 Pusdienas
- 13.00 Atvadas un izbraukšana

3X3 LAIDZES NOMETNI ATBALSTĪJUŠI

- Pasaules brīvo latviešu
- apvienība
- Laidzes Profesionālā
- vidusskola
- Latvijas 3x3 padome
- Amerikas Latviešu
- tautiskā savienība
- Saldus rajona padome
- Valsts kultūrkapitāla
- fonds
- Talsu novada fonds
- Laidzes pagasta padome
- Stendes pagasta padome
- Valdgailes pagasta
- padome
- Ģibuļu pagasta padome
- Laucienes pagasta
- padome
- SIA *Kanclers Plus*
- Indriķa Zeberiņa
- grāmatnīca
- SIA *Īriss*
- Ziemeļkurzemes NVO
- atbalsta centrs
- Talsu Tautas nams
- Antra Auzuņa
- Maksims Strunskis
- Gundars Ozolnieks
- Laidzenieki – Robaldu,
- Veidu, Krūmiņu
- ģimenes

Mēs viņu gaidījām

Un sagaidījām. Jo **Vaira Viķe-Freiberga** ir mūsējā – trīsreiztrīsniece. Vēl pirms kļuva par Valsts prezidentu, viņa strādājusi par ievirzes vadītāju piecās nometnēs Latvijā, bet pirms tam ASV

darbojusies 2x2 nometnēs, no kurām savukārt izveidojās 3x3. Līdzās V.Viķei-Freibergai nometnēs darbojies arī dzīvesbiedrs Imants.

Laidzes 3x3 Vaira Viķe-Freiberga apskatīja praktisko

ieviržu darbus un devās noskatīties noslēguma koncertu Talsu kultūras namā. Protams, viņa te satika savus senus paziņas, un prieks par tikšanos bija abpusējs.

3x3 bija, ir un būs

Sestdienas rīta referāta laikā bija iespēja vaigā skatīt un dzirdēt astoņpadsmit no divdesmit deviņiem 3x3 padomes locekļiem. Tie ir bijušie nometņu vadītāji vai arī uzaicināti tās vadīt. Padome kopā nāk reizi mēnesī un koordinē 3x3 darbību Latvijā.

Pirmais 3x3 padomes priekšsēdis bija Jānis Gulbis, viņš bijis arī 3x3 pieredzes izlūkos Amerikā un kopā ar Līgu Rupertu vadījis pirmo 3x3 nometni Latvijā 1990. gadā Madlienā. Pēc tam 3x3

padomes vadību pārņēma Inese Krūmiņa. Inese uzsvēra, ka 3x3 ir viens no retajiem pasākumiem, kas radies trimdā, nevis atjaunojot vecās tradīcijas, bet no jauna, un izrādījies dzīvotspējīgs, atnācis arī uz Latviju. Latvietība un ģimeniskums ir vērtība, kas latviešiem izrādījās kopjamas arī Latvijā.

Padomes locekļi īsos vārdos pastāstīja katrs par savu nokļūšanu 3x3. L. Ruperte gandarīta par to, ka pēc 165 nometnēm, kas notikušas

pasaulē un piesaistījušas aptuveni 26 tūkstošus dalībnieku, Latvijas nometnes nerāda nekādu pagurumu. I. Krūmiņa teica, ka grūti par augstu novērtēt to sadarbību, kas 3x3 nometnēm izveidojas ar vietējiem cilvēkiem, jo tik lielas nometnes uzņemšana ir liels izaicinājums arī viņiem.

Jautājumiem laiks neatlika, un Andra Tomašūna teiktais pēdējais vārds bija īss, bet noteikts: 3x3 bija, ir un būs.

Rasma

Laidzes 3x3 nometnē pieci dvīņu pāri

Katra 3x3 nometne vēsturē ieiet ne tikai ar tradicionālajām vērtībām, ne tikai ar vietējo kolorītu un katras nometnes vadītājiem, bet arī ar kādām interesantām sakritībām un likumsakarībām. Laidzes 3x3 tas varētu būt fakts, ka starp nometnes dalībniekiem ir PIECI dvīņu pāri!

DĀRTA
ZELMA un
KATRĪNA
ANNA
SKRASTIŅAS
ir no Rīgas.
Viņām ir 12
gadi.

KRISTA un
INGA
OTMANES ir
no Talsu rajona
Rojas. Turklāt
no Zušu ielas!
Viņām ir 10
gadi.

IEVA un
LAURA
SKUŠKES ir no
Rīgas. Viņām ir
17 gadi.

DMITRIJS un
MIHAILS
DUBROVI
ir no Bauskas
rajona
Īslīces pagasta
"Zaļzemītēm".
Viņiem ir 16
gadi.

ROBERTS un
JĀNIS VĪGURI
ir no Talsu ra-
jona Valdgales
pagasta
"Cepliem".
Viņiem ir 14
gadi.

Portugāļi iederas latviskajā 3x3

Bruno Silvu uz nometni pavada mamma Inga Kalviņa, tētis Žoržs Silva un tēva brālis un krusttēvs Henriks Silva. Atraktīvās ģimenes ceļš līdz Laidzei ir bijis likumots, ar daudzkārtēju pārvākšanos. Inga un Žoržs satikās 1995.gadā Somijā Erasmus apmaiņas studiju ietvaros. "Iemīļējos

līdz ausīm un aizbraucu uz Portugāli," teica Inga. Tur Inga iemācījās portugāļu valodu un sāka strādāt Latvijas vēstniecībā. 2000. gadā abi atgriezās Somijā, lai rakstītu doktora disertācijas. Inga studēja kultūrpolitiku, bet Žoržs - riska kapitāla vadību. Pirms diviem gadiem, nu jau visi trīs, pārcēlās uz Latviju. "Latvijā vēl kopā nebijām dzīvojuši," smējās Žoržs, "tāpēc bija jāmēģina." Sākumā ģimenes tēvs reizi nedēļā braucis lasīt lekcijas Portugālē. "No rīta izlidoju, vakarā biju atpakaļ, Londonas lidostas kafejnīcā mani pazina." No janvāra ir pastāvīgs darbs Latvijā, bet jau augustā visa ģimene atkal pārcelsies uz Portugāli, jo Žoržam paredzēts lasīt lekcijas augstskolā. Tieši darbs ļoti palīdzējis Žoržam apgūt latviešu valodu. "Mājās savā starpā runājam portugāļiski, bet ar Brunu katrs savā valodā," stāstīja Inga. "Bruno runā

abās, un, Somijā dzīvojot, arī trešajā." Aizbraucot uz otru valsti, nedēļas laikā *pārslēdzas*, bet, lai neaizmirstu portugāļu valodu, pašlaik animācijas filmas Brunis skatās tikai tajā.

Žorža jaunākais brālis Henriks Latvijā viesojas jau piekto reizi, jo braucot uz šejieni, cik vien bieži esot iespējams. Uz nometni gatavojoties, bijusi varbūtība, ka Žoržam būs jāstrādā, tāpēc Bruņa krusttēvs bijis kā iespējams tēta aizvietotājs. Laimīgā kārtā varējuši atbraukt abi.

"Es šeit nejutos izslēgts, pat nezinot valodu," teica Henriks, kurš īpaši aktīvi piedalās nīkšanā un dančos. Otrdienas vakarā viņš pat dejoja pēdējo valsi *Zagli*.

"Es nekad neesmu piedzīvojis šādu nedēļu. Ir sajūta, ka minūti pēc satikšanās visi ir jau sen pazīstami," sacīja Žoržs. "Es ļoti ceru, ka mēs tiksim uz kādu no nākamajām nometnēm."

Kārlis

Latvietis palīdz latvietim

Daudziem, kas reiz bijuši 3x3, nometne kļūst par svarīgu dzīves sastāvdaļu. Nometnē satiekamies, lai dalītos savās prasmēs, izdziedātu priekus un arī bēdas, lai smeltos spēkus un palīdzētu citiem.

Arī Edgars Vīgants no Garkalnes pagasta kopā ar ģimeni piedalīdamies 3x3 nometnē Latgalē, Lūznavā, sapratis, ka nometne ir vieta, kur satiekas labie cilvēki. Viņš ir koģenerācijas stacijas (ražo reizē siltumu un elektrību) idejas nesējs savā novadā, un cenšas to laist tautā arī citos novados. Reizēm aprūkstot spēka, viņa nodomi tiekot slāpēti un, kā saka Edgars, daudzi Latvijā

gaida, ka atbrauks labie onkuļi un visu izdarīs. Cilvēki, dažādu neizdarību un negāciju vājināti, kļūst inertāki, un arī Edgaram reizēm nolaižas rokas. "Bet latviešu globālajā saietā – 3x3 nometnē – es atgūstos un saredzu jēgu savam darbam," saka Edgars.

Tādēļ Vīgantu ģimene ļoti gribēja vēlreiz būt 3x3 nometnē. Vēl vairāk – viņi gribēja šādu iespēju sagādāt vēl kādam. Un, tāpat kā turīgākie ārzemju latvieši sponsorē kādu vietējo latvieti, dodot iespēju būt nometnē, tā arī Edgars Vīgants palīdzēja vēl vienai ģimenei nokļūt Laidzes 3x3 nometnē, lai smeltos spēkā un ticībā.

Mēs esam saistīti ar politiku 24 stundas dienā

Politikas ievirzē, ko arī šogad vada **Jānis Peniķis**, klausītāju loks ar katru dienu palielinās. Ievirzes vadītājs ir izvēlējis brīvas diskusijas formu. Apspriežamie jautājumi ir aktuāli, izteiktie viedokļi interesanti un ar plašu amplitūdu – sākot no piecu Latvijas prezidentu salīdzinājuma līdz vēlēšanu likumam Latvijā, iepazīstinot ar Vācijas vēlēšanu modeli, Afganistānas notikumu ietekmi uz politisko situāciju un to, kas notiek Latvijā.

Kopā ar vieslektoru Paulu Raudsepu (*Dienas galvenās redaktores vietnieks*) tiek diskutēts par:

♦koalīcijas vēlmi nostiprināt savu varu,

♦trauslo ekonomisko situāciju. Latvijas tekošā konta deficīta līmenis (26%) tuvojas neražojošu valstu līmenim (Fidži u.c.). Valdības ekonomiskā politika nesāpīga nebūs,

♦vēlēšanu sistēmu, kad ieguldīt naudu, piemēram, 500 000 latu, var *nopirkt* vēlēšanas.

Tomēr mēs vienojamies mazliet optimistiskā skatījumā, jo atklāti pausta un uzklausa tautas vēlme var daudz ko mainīt uz labu.

Trešdien nodarbībā

piedalījās Latvijas Ārpolitikas institūta direktors Atis Lejiņš, turpinot kopreferātā *analizēto Afganistānas situāciju*.

Nobeigumā ievirzes vadītāja un vieslektoru veltījums *Laidzes Oļā lasītājiem*.

A.Lejiņš: "3x3 nometnes ir vieta, kur jautri pavadīts laiks lieliski sadzīvo ar vērtīgu domu apmaiņu un informācijas apgušanu. Tā ir arī laba saikne starp latviešu diasporu un dzimteni."

P.Raudseps: "Politikā viss notiek lēni. Politika ir kā smaga urbšana cietos dēļos (pārfrazējums)."

J.Peniķis: "Mēs esam saistīti ar politiku 24 stundas dienā."

Guna

Gribam vēlēšanu reformu

Pēdējā gada laikā profesors J. Peniķis bijis spiests būtiski revidēt savu ticību tam, ka Latvijā pamazām mazumā iet tā politiskā kultūra, kas mantota no Maskavas. Profesors politikas ievirzes klausītājiem atzina: diemžēl Latvijā

nostiprinājies tāds stāvoklis, ka būtiskus jautājumus valstī izlemj daži cilvēki, kuri nav spiesti demokrātiski uz klausīt sabiedrības viedokļus, Saeimas deputāti ir atbildīgi nevis vēlētajiem, bet tikai partijas vadītājiem un finansētājiem priekšā, un partiju iekšienē nenotiek demokrātiskais process.

J.Peniķis iepazīstināja ar savu versiju, kā mainīt vēlēšanu likumu Latvijā. Smalki raksturojis vēlēšanu sistēmu vājas vietas Anglijā, Francijā, Norvēģijā un ASV, profesors iesaka Latvijā ņemt par paraugu Vācijas vēlēšanu modeli. Šai sakarā politikas profesors nesen iesaistījies jaunas Latvijā reģistrētas Vēlēšanu reformu biedrības padomē. Priekšā ilgs darbs, lai Latvijā attīstītos demokrātija un patiesa brīvība.

Zigmārs

Apsveicam ar pirmizrādi režisori un jaunus aktierus

Liktenim patīk izspēlēt jokus, liekt taisnos ceļus slaidos lokos vai lauzt asiem stūriem kā ierakumus, ikreiz dāvājot iespēju, ko vari izspēlēt pašam vai kā teātri, reizēm nezinot, kā ir labāk. "Atļaujiet man spiest Jūsu godīgo roku", Laidzes 3x3 Teātra studijas vadītāja **Ārija Liepiņa** – **Stūrniece**, kas šīs nedēļas repertuāram ir izvēlējusies J.Grīziņa darbu *Vārnu ielas republika*.

Ārija atzīst, ka aktiermākslā ir ļoti daudz līdzekļu, kas palīdz cilvēk bērnam saprast sevi, pamazām nostiprināt pašapziņu, novērtēt savu un tuvākā vienreizību. Apjēgt savu vietu starp Zemi un Debesīm. Sevi kā vertikāli. Un novērtēt tagadnes mirkli.

Tas ir meistarstiķis noteikti,

radīts ar mīlestību, pacietību, iecietību, kas ļauj piecu dienu laikā dramaturģisko materiālu vērst par skatāmu nometnes noslēguma pasākumā. Mūs gaida Sers Rodendonders, sarkanādāinie, Jānis, Peksis. Mūs gaida Grīziņkalna bērni, kas dibinājuši savas republikas. Režisorei nedēļas sākumā bija svarīgi noskaidrot, kāds *pulvers* jaunajiem aktieriem ir iekšā, un vai tad, kad zāle būs skatītāju pilna, tas nāks arī ārā (ceru, ka dančos viss nebūs palicis).

Vēlējums 3x3

- Apkārtnes mācības ievirzes vadītāja **Vija Zariņa** darbojās ar nelielu grupu bērnu. Ik pēcpusdienu viņi devās dabā, lai dabotos kopā, spēlētu arī vides spēles, ieklausītos un mācītos viens no otra. Vija novēl ievirzes dalībniekiem – "Klausies, dzirdi, piecāties!";
- viņu vecākiem: "Lai viņi ir gudri un bagāti!";
- kustībai 3x3: "Ar katru nometni tikt soli tuvāk tai Latvijai, par kādu sapņojam."

Lappusi sagatavoja Sandra

Viņi ir tieši

Ievirzi *Kurzemes īpašās tradīcijas* vadīja **Lija Dun-ska** un **Līga Reitere**.

Ievirzes dalībnieki katrā tikšanās reizē pieskārsies jaunai tēmai, kuras noslēgumā dalījās savos ieguvumos un atklājumos. Tās bija savā ģimenē atpazītās Kurzemes tradīcijas, spēles un rotaļas, dziesmas un jestrā dziedāšana, fizisks un garīgs baudījums no pieskāriena mūzikas instrumentiem, tautas tērpam.

Par sevi Līga saka: "Esmu dzīvojusi pirms 100 gadiem, bet piedzimusi pirms 40. Es varu apliecināt, es esmu ventīņš, un vērtības, kuras esmu par labām atzinusi, lieku jums priekšā. Es varu būt noderīga."

Par ventīņ mēli: "Ventīņi nenorauj galotnes, nevar noraut to, kā nav. Mēs tikai nerunājam lieku. Tāpēc daudzi domā, ka kurzemnieki ir skarbi – viņi ir tieši."

Strādājam čakli

Ādas apstrādes ievirzes vadītāju **Guntu Ķēniņu** satiku čakli strādājam un uz liekām valodām nemaz nemēģināju atvilināt. Skatījos un brīnījos, cik veikli ievirzes dalībnieki dabūja gatavu to, ko piedāvāja vadītāja. Visu priekam noslēguma izstādē tiks piedāvāti ievirzē darinātie darbiņi: aproces, piekariņi, mazas somiņas, fotogrāfiju albūmi – ļoti personiski un oriģināli.

Septītais olis 3

Radoši un drosmīgi

Ko var iespēt mākslinieki laukos – apmēram par šo tematu vakar no rīta, Talsu mākslinieku grupas darbu ielenkta, runāja viņu vadītāja **Guna Millersone**. Un stāstīja gan par izstādēm, gan par dažādām akcijām, kurās mākslinieki aktīvi iesaistās vai pat paši rada. Tāda, piemēram, bija vētrā nogāztās 1905. gada soda priekšas nozagšana no muzeja priekšas, kur tā nolakota bijusi nevērīgi nolikta. Mākslinieki uzskatījuši, ka tā jāsadedzina, tā arī izdarījuši un pelņus izkaisījuši vietā, kur tā augusi.

Guna minēja, ka jaunie mākslinieki atrodot darbu Rīgā un nenākot uz Talsiem atpakaļ, lai arī te būtu vajadzīgi vides dizaineri, mākslinieki.

„Gaidām jaunos, jūtam, ka viņi mums vajadzīgi,” sacīja Guna, piebilstot, ka pašreizējie mākslinieki daudz ietekmējušies no bijušajiem, piemēram, Jēkaba Sprinģa.

Grupā esot ap 20 cilvēku, kaut mākslinieku pilsētā esot divreiz vairāk. Tie esot iekšējie kritēriji, kas nosakot, vai tu esi piederīgs tā saucamajai *krūmu grupai*.

Tāču cerīgi esot tas, ka pēdējā laikā uz izstādēm gan nākot vairāk ļaužu.

VĪRU, ne NIEKU izaudzināt

Īsti nezinu, kā lai noslēguma dienas rīta stundā mana kaza ir dzīva, bet vilks paēdis. Tāpēc **Jānim Atim Krūmiņam**, *Vilku mācības* ievirzes vadītājam, lūdzu padomu un palīdzību jautājumā, kā no puīša cilvēka, lai VĪRU, ne NIEKU izaudzina. Lai cik dalībnieku būtu pieteikušies, Jānis STOP svītru nevelk nekad, jo neatbalsta klīšanas ievirzi. Vilku mācības gudrības teorētiski un praktiski apguva apmēram 28 dalībnieki. Otrajā un trešajā dienā nometnes pagalmā un tuvākajā apkārtnē parādījās puīšļi ar lokiem un bultām rokās. Jānis stāsta, kā mainās zēna iekšējā stāja un sevis izjūta, tiklīdz top pirmais ierocis. „Viņš ir stiprāks. Loks ir sava veida bruņukrekls, kas dod iespēju aizsargāt sevi, aizsargāt to, ko tēvu tēvi par vērtību atzinuši un zemapziņā kā kodu iedevuši līdz.” Lai tas notiktu, TĒVI, atrodiēt laiku darīt kopā ar dēliem to, kas ir dārgs un nozīmīgs abiem, ģimenei, tautai. Esiet uzmanīgi, nepalaidiet garām to mirkli, kad viņi vēlas ko apgūt. Neatlieciet uz vēlāku. Zudušo laiku meklējot, var arī neatrast.

4 Septītais olis

Lappusi sagatavoja Daiga

Savu balsi meklējot

Piektdien Ētikas un reliģijas ievirzē viesojās dzejnieks **Jānis Peters**. Māris Ķirsons un dalībnieki vēlējās dzirdēt *Mēmās dziesmas* ideju, izklāstītu paša autora vārdiem. Jau dienu iepriekš trīsreiztrīsnieki gatavojās īpašajai tikšanās reizei, klausoties Raimonda Paula komponēto dziesmu un sarunās veidojot savu dzejoļa izpratni. Jānis Peters atklāja, ka šīs dziesmas tapšana bija viens no tiem gadījumiem, kad Pauls iedevis gatavu melodiju, kurai jāpieraksta klāt vārdi. Pauls esot nepacietīgs komponists – pats ātri sacer dziesmu, iedod dzejniekam, lai tas

radītu dzejoļi, un jau nākamajā rītā zvana: „Nu, kur ir?” Tādā steigā gan dzeja nerodoties.

Dzejolīs stāsta par pašizpratni, identitātes meklēšanu, kas nav viegla, tā ir nemitīgu šaubu pilna. Kas ir mēmais, kurš meklē? Un kāpēc viņš ir mēms? Labprātīgi, piespiedu kārtā, apstākļu sakritības dēļ? Mēmā būtne pamazām atklāj, ka mēmie zari var būt

stabules! Un varbūt es neesmu mēms, varbūt es esmu jūra – bangojoša, krāču pilna, dunoša. *Ej un ej, sadedz savu balsi meklējot...* Dzejolīs mudina meklēt. Arī pašu dzejoli.

Laura

Izvēle pieder man

dzīva, cik dzīva un radoša ir telpa un laiks, kuru piepildām ar savas dzīves stāstiem, sakņotiem vērtībās. Kopīgās vērtībās, kuras mūs vieno, ne šķir. Formulās, liktenzīmēs un pieturas punktos senču mantojumā atklātos un caur sevi izkristalizētos? Var būt. Ja ir laiks. Ja ir drosmē. Ja ir uzdrīkstēšanās jautāt, kas dzīvoja saules mūžu, kas var manu dvēselīti pie Dieviņa aizrunāt. Un tad, kaut kādā tālā brīdī, nemaz to negaidot, piedzīvot atbildi.

Jūtīguma klusumā čukstu dzirdēt, aiz bungu ritma – pasaules sirdspukstus, radīšanas noslēpumu kā brīnumu izdzīvot, nekad to nenoplicinot vai par pašsaprotamu padarot. Ar katru soli zemes pulsēšanu just, kad divi par vienu top, palikdami divi jaunai dzīvībai. Jaunam pasaules atspulgam.

Un manās acīs jauns sākums redzēs, ko es sevī nesu, un vārdi šeit būs lieki. Sievietes klēpī tie ūdeņi vilņo, kas dzīvību auklē. Ar mātes pienu dvēseles pamatakmeņi tiek samūrēti kopā tai celtnē, kur es savu sirso stundu vadīšu. Vai tā būsim akmeņu nasta, kas plecus lieks lejup? Vai es līdzīgi kā ūdentiņ(i)s, akmentiņ(i)s savos bērnos un mazbērnos dzīvošu saules mūžu. Atstādama aiz sevis ilgtermiņa simbolus vai plastmasas pudeles, kuras nebija pirms manis, bet pēc manis gan. Izvēle pieder man.

Esmupateicīgadaudzinašuma radītājiem: I. Reizniecei, folkloras kopām *Vilki, Vilcenes*, M. Mellēnai, M. Ķirsonam, M. Voitkus – Lūkinai, I. Krūmiņai, kas apziņas gaismā cēla akmeni un ūdeni, atstarojot manī domas, ko lieku jums priekšā.

Sandra

Lauku zēni informācijas epicentrā

Par to, lai nometnes avīze *Laidzes Ols* iznāktu regulāri un laikā, rūpējas tās galvenā redaktore **Rasma Zvejniece** un žurnālistes **Daiga Bitiniece**, **Sandra Vorkale** un **Agrita Krieviņa**. Fotogrāfs **Aivars Vētrājs** iemūžina nometni bildēs un gādā tās arī avīzei. Redakcijas jaunākie pilna laika darbinieki ir maketētājs **Jānis Supe** un žurnālists **Kārlis Rokpelnis**.

Jānis ir no *Garstērdes* Balvu rajonā. Pagājušajā vasarā Jānis strādāja Balvu rajona laikrakstā *Vaduguns*, un tā kā Lūznavas 3x3 avīzei bija nepieciešams maketētājs, Rasma viņu uzaicināja palīgā. "Jau pagājušogad es saslīmu ar 3x3," sacīja Jānis, "šogad centos atvilkt līdzī ar mājiniekus, bet pagaidām vēl neizdevās."

Jānis šogad saņēma Ministru prezidenta Goda rakstu, absolvējot Balvu pilsētas ģimnāziju, un jau ir paspējis strādāt ne tikai rajona laikrakstā, bet arī Balvu pilsētas domē. Viņš ir arī jauniešu biedrības *Septiņpasmīt* projektu vadītājs, organizē pasākumus rajona jaunatnei.

Piektdienas vakarā Jānis uzzināja, ka ir uzņemts Latvijas Universitātes vadības zinību bakalaura programmā. Sākot studijas Rīgā, Jānis kļuvis arī par starptautiskās jauniešu pašizausmes programmas *Award* Rīgas reģiona vadītāju. *Award* ir jauniešu tīkls, kas pārstāvēts 135 valstīs un darbojas ar mērķi motivēt jauniešus aktīvam un

pozitīvam dzīvesveidam.

"Man 3x3 ārkārtīgi patīk nīkšana, dziesmas un danči, kā arī *Brīvais mikrofons*," teica Jānis un priecājās, ka viņam maketētāja darbs aizrunāts uz nometnēm divus gadus uz priekšu.

Lai gan Kārlis no žurnālistiem pats jaunākais, rakstīšanas pieredze viņam jau krietni liela – 3x3 nometņu avīžu redakcijās strādāts jau septiņus gadus, Kārlis pusgadu piedalās arī savas augstskolas avīzes veidošanā. Kārlis nāk no Valmieras rajona Skaņkalnes pagasta un nometnē ieradies kopā ar visu ģimeni. „Pirmā nometne mums bija Rucavā, toreiz kopā ar Uldi Siliņu un Agritu Krieviņu veidojām joku lapu – zīmēju karikatūras,” saka Kārlis. Pēc dažiem gadiem viņu aicināja strādāt redakcijā kā pilntiesīgu žurnālistu. „Visvairāk mani *paņēma* redakcijas unikālā gaisotne – pārsteidza redaktoru spēja ātri aptvert situāciju un to atspoguļot. Domāju, ka tad, ja avīzē nestrādātu, nometne

šķīstu tukšāka, nebūtu tik piepildīta. Esmu strādājis vairākos redakcijas sastāvos, taču pie Rasma un Daigas ir vislabāk, redakcija ir patīkamākā vieta nometnē,” atzīst Kārlis.

Šobrīd Kārlis studē vides politiku ASV, Vitmena koledžā, līdz bakalaura grāda iegūšanai palikuši divi gadi. Brīvajā laikā nodarbojas ar dažādiem vides jautājumiem – nodarbes, kas saistītas ar vidi, viņš spēj atrast ikvienā vietā, kur atrodas. Jautāts, ko darīs tālāk, Kārlis ar smaidu nosaka: „Mācišos, mācišos, kamēr vien mani kaut kur ņems pretī. Drīz došos uz Ķīnu, kur pusgadu apgūšu ķīniešu valodu un nedaudz arī politiku. Taču pēc studiju beigām domāju atgriezties Latvijā.” Šogad viņš strādā praksē Ziemeļvidzemes biosfēras rezervātā. Pēc diviem gadiem Rokpelņu ģimene 3x3 saimi uzņems savā – Valmieras – rajonā, nometnes organizēšanā ar savu artavu piedalīsies arī Kārlis.

Par Jāni stāsta Kārlis, par Kārlī - Jānis

Laidzes Ols redakcija saka paldies visiem, kas palīdzēja nometnes laikraksta septiņu numuru tapšanā, jo īpaši Dainai Kuplei, Ancei Rokpelnei, Zigmāram Kristsonam, Pēterim Zvejniekam, Laurai Bitinieci, Gustavam Bērziņam, Uldim Siliņam, Maijai Suntažai, Gunai Eglītei.

Tradīcijas uzturot...

Kā jau bija sagaidāms, nakts dzīve uzņem tempu, noslēgumam tuvojoties. Atkal bija danči Ilgas Reiznieces vadībā, uz kuriem ieradušies bija arī daudzi viesi. Kā vienmēr – beigās *Zaglis*, un tajā, kā jau dažu reizi, pēdējo valsi laida Krūmiņu Kārlis, Santu Biti pie krūts skaujot.

Lai gan zoles turnīrs beidzies,

nīkšana par atslābumu sūdzēties nevarēja. Kādu ķirsi un krīzdoli uzkožot, novilkā līdz četriem. Krieviņu Agrita pat esot līdz galda virsai tikusi un, kurpes rokā turēdama, dejojusi *Ķemmer' miestīnā*. Vien nesen atbraukušais Dreiblatu Imants neesot varējis turēt – pirksti apguruši – un aizgājis gulēt, pirms krodziniece Inese

ķērās pie atslēgu buntas.

Nīkšanas apgriezieni uzņemšana ir ne tika intensīva, tā teikt, iet dziļumā, bet arī ekstensīva – tā iet garumā, un pie sestdienas brokastu galda sastapta jauniešu grupa lepni paziņoja, ka esot noturējušies visu nakti.

3x3 karte

Pirmāstāva gaitenī redzamās Latvijas 3x3 nometņu kartes autore AGRITA KRIEVIŅA stāsta, ka tā radās pavisam nejauši 2003.gadā. Līdz tam bija nometņu saraksts ar gadu un vietu, kur tās notikušas. „Man tas nelikās uzskatāmi, un savas intereses pēc pa vakariem sāku zīmēt Latvijas karti, kurā atzīmētas vietas, kur notikušas nometnes, papildinot ar gada skaitli un simboliku. Paralēli tapa divas kartes – viena uz lielās lapas un otra uz A4 lapas, ko varētu iedot citiem līdzī,” stāsta Agrita. Tikai tad, kad pielikusi karti Apguldē pie sienas, sapratusi tās vērtību, redzot, kā cilvēki pēta un meklē nometnes, kurās bijuši. Tā kā Apgulde bija Agritas 10. nometne, viņa nolēma sagādāt sev dāvanu, uzdāvinot tādu karti katram līdzī. Sagādāja glītu papīru un sakopēja kartes kā pielikumu adrešu sarakstam. Pirmā karte tika zīmēta ar roku un pieejamiem līdzekļiem. Nākamajā gadā karte tika izveidota datorā un katru gadu klāt piezīmētas nākamās nometnes vietas. Pēc Līgas Rupertes ierosinājuma radās pastkartes. Kad 2006. gadā notika 3x3 salidojums, karte kļuva par salidojuma simbolu, tā tika izgatavota uz auduma un izmantota arī krekliņu apdrukā. Karte ir daļa no nometnes vēstures, kas jaunpieņācējiem un interesentiem labi parāda mūsu ceļus.

Kur būs 3x3 2008. gadā

Nākamgad Latvijā būs divas 3x3 nometnes.

Pirmā no 29. jūnija līdz 6. jūlijam Ludzas rajona Malnavā (vadītāji **Aloida un Viktors Jurčenko**, tālr. 29147431).

Otra no 13. līdz 20. jūlijam Jelgavas rajona Zaļeniekos (vadītājs **Andris Tomašūns** tālr. 29555695).

Vēl 2008. gadā Mazsalacā no 23. līdz 27. jūlijam notiks 3x3 vadības loka nometne (bijušajiem un esošajiem nometņu vadītājiem un ieviržu vadītājiem ar ģimenēm). Informācija: Inese Krūmiņa (tālr. 29232391) un Inese Bērziņa (tālr. 29269671).

2009. gadā

Aiznākamgad nometnes būs Valmieras rajona Naukšēnos (vadīs **Daiga** (29446084) un **Kārlis** (26514709) **Rokpelņi**) un Liepājas rajona Kazdangā (**Daiga** (2946930) un **Aldis** (28324272) **Bitinieki**). Nometņu laiks vēl tiks apstiprināts 3x3 padomē.

Vēl šogad

3x3 jauniešu salidojums *Kocēni* būs no 16. līdz 19. augustam Saldus rajona Strīkos (vadītājs **Ingus Krūmiņš**, tālr. 29514833)

Skatīt arī www.3x3.lv

SLUDINĀJUMI

Joprojām pirmajā stāvā var nopirkt dažādus krekļus (šīs un **Alsviķu 3x3**, kā arī **3x3 kustības kreklu ar karti**), **nozīmītes**, **kartītes**, **nometnes mūzikas disku**, u.c.

Vēl var pasūtīt foto disku (**Aivars**, 29257512), video ierakstu (**Ieva**, 29103091) un avīzi **Laidzes Olis** elektroniskā veidā (janissupe99@inbox.lv)

Visiem danču mīļiem!

Sākot ar oktobri, **3x3 danči RTU (Rīgā, Kalķu 1)** notiks nevis mēneša pēdējā ceturtdienā, kā līdz šim, bet **MĒNEŠA PĒDĒJĀ OTRDIENĀ** no pl.20-23. Gaidīsim visus **dancotgribētājus!**

Ilga un Andris

Paldies par sveicieniem!

Sirsniģi sveicinu visus draugus un, ja ir kāds nedraugs, tad to ar. **Uldis Silīņš**

Piektdienas vakarā uz iepriekš neplānotu pasākumu nometniekus aicināja Edgars Lipors. Tas bija viņa ironiski – kritiskais skatījums uz Laidzes 3x3 notiekošo, papildināts ar Gundara Kalniņa foto – video montāžu. Stāsts bija par to, ka nometnē ieperināties slinkuma sindroms, ko saasina ne pārāk skaidrā nometnes darba organizācija. Papīra un kopējamā pulvera taupības nolūkos visu Edgara uzstāšanos nespējam publicēt, tāpat bez attiecīgā vizuālā fona tas ir nepilnīgs, bet ieskatu tajā sniedzam.

Edgars Lipors

Laidzes patiesā dzīve fragmenti

Es jau no paša sākuma domāju, ka ar šo nometni kaut kas nav kārtībā. Par to, ka mēs ar sievu, iespējams, varētu vadīt ievirzi, uzzināju jau iepriekšējos Jānos. Mēs bijām priecīgi, ka tik ātri lietas tiek plānotas. Šā gada pavasarī bija skaidrs, ka vasara būs brīva, jo acīmredzot bija atradušies daudz labāki ievirzes vadītāji, kā smejies, neviens nav neaizvietoja.

Tad pēkšņi šogad, kaut kad starp Jāņiem un Pēteriem atskan telefona zvans un man satraukta balss klausulē saka: „Sveiks, Edgar, tu varētu man atsūtīt savu e-pastu un es tev nosūtītu anketu, ko aizpildīt...” Pirmajā mirklī nodomāju, ka mani kāds āzē un esmu nokļuvis par intimservisa upuri. „... un tavai sievai arī...” tai brīdī es gribēju teikt, ka man nav nekāda sakara ar grupveida... „... vai bērni arī brauks?” es jau biju gatavs noliekt klausuli, bet tad izdzirdēju, ka tas ir 3x3, nevis 4x4.

Iepazīšanās vakars pagāja ļoti labi, jo mēs atbraucām tikai uz vakariņām. Iekārtojāmies, atradām dušas, kuras bija aizslēgtas, bet pie vakariņu galda es jau sāku bažīties – ja baro labi, tātad grib noslēpt kādas neizdarības.

Svētdien sāka atklāties vispārējā nometnes gaisotne. Kur? Pirmajā ieviržu vadītāju sanāksnā. Šodien, pēc piecu

dienu noilguma, es jums atklāšu dažas slepenas lietas.

Sākšu ar to, ka nometnē tika paredzēts stingrais režīms. Jaunie likumi un noteikumi visus sanākušos diezgan pamatīgi pārsteidza. Piemēram, papīru izsniegs tikai pret parakstu, kopētāju drīkst lietot pusotru stundu... nedēļā, atslēgas var saņemt tikai divu liecinieku klātbūtnē, bet ir telpas (rotkalšanas, keramikas, tīmekļa, direktora), kam atslēgas vispār nav. Bija skaidrs, ka nometnes vadītāja ar laipno sejas izteiksmi un maigo balsi ir tikai ārējā čaula. Visu šito padarīšanu grāsijās kontrolēt viņas vīrs Aivars, kurš esot diezgan ciešā saistībā ar milistāristiem. Viņš pat pieieprasīja, lai pirms katras ienākšanas administratīvajā telpā tiktu mazgātas rokas. Visi bijām liecinieki: ienāk Aivars, palūkojas visapkārt un dzelzs ģimī saka: „Es rokas nomazgāšu.” Atgriezās pēc desmit minūtēm.

Bija diezgan dramatisks brīdis, jo šķita, ka teju teju tiks pārvilkta svītra iepriekšējo Latvijas 3x3 nometņu tradīcijām. Nobažījusies bija pat Lielā Māte Līga Ruperte. Nu kā gan nometniekiem varētu liegt pavadīt, citēju, „skaistu, interesantu, ražīgu, darbīgu, jautru, draudzīgu un latvisku nedēļu?” Iedomājieties, skolas zālē drīkstēšot dancot tikai basām kājām. Mana sieva iebilda, ka var jau arī zeķītēs.

Pilnīgi izslēgts, kas tad pēc tam vēdinās telpu?! Galu galā var dancot arī ārā uz asfalta. Nu tad nu gan iejaucās 3x3 nometnes pensionāre Inese Krūmiņa, citēju: „Dancot ārā labi – līdz pirmajam kritienam.”

Un tad kā saulīte starp mākoņiem izskanēja lieliska Inas Celitānes frāze: „Man šitas fails ir pazudis,” kas tulkojumā nozīmē „neko neatceros (vai arī „jums aizbraucis.”) Es jautāju Inesei Krūmiņai, kā tas pieļaujams 3x3 vadītājam, uz ko viņa mani mierināja: „Nekas, nekas, Ina ir tāda pati māksliniece kā tu.” Tad nu uzreiz visi klātesošie atplauka un sarosījās.

Sākās ieviržu vadītāju iepazīstināšana un taujāšana pēc viņu vajadzībām. Teātra studijai vajadzēja CD atskaņotāju, uz ko Ina atteica, ka varot piedāvāt datoru ar tumbiņām, bet, lai to saslēgtu, jāiet mazos kursiņos... pie viņas vīra. Ārija, paskatījusies uz Aivaru, saprata, ka nu ir ziepes lielākas kā piektajā gadā. *Latviskā dievziņa* uzreiz pieteicās: „Man tikai tāfeli un kritu!” *Ādas apstrāde* bija vēl pieticīgāka: „Man neko nevajag, tikai kartiņu pie krūts,” bet tad jauniņais *salsas* pasniedzējs pieteica tādu kā sacensību: „Man ir tikai 18, bet salsas ir ļoti seksuāla deja.” *Ziedu tamborēšana* negribēja palikt iepakā: „Pie manis var ne tikai strādāt, bet arī apskatīt un pataustīt, kaut vai druciņ.” Tad nu pieslēdzās aušanas veterāne: „Ja pie manis nāk, tad uz visu nedēļu! Un ne vairāk par 15.” Konstatējām, ka *tīmeklis* ar *ģimeņu semināru* ir aizgājuši gulēt.

Tādā garā tika aptvertas visas ievirzes, un kā pēdējais, laikam jau saldajam ēdienam, tika atzīmēts vadītājs ar tekstu: „Jānis Atiņš, oi, Atis vadīs vilku mācību. Vai tu esi pārliecināts, ka ar tevi viss kārtībā?” Pēc šitādas klajas bezkaunības Krūmiņmāte bija kājās un sāka laist vaļā *Nevis slinkojot un pūstot*. Bija skaids, ar šito dziesmu Krūmiņiene parasti visu beidz.

Tā pagāja nometnes pirmā diena, un esmu pārliecināts, ja ne mēs, tad mūsu pēcnācēji noteikti izkāps no slinkuma dubļiem un rādīs mums visiem pareizo virzienu!

